

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
Bulev. Regina Maria Nr.
15. Tipografia „Aradul”

INSERTII
se primesc după tariful la
Administrația Aradului
și la toate agențiile de
presă publicitate.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

DIRECTOR: ION MONTANU

3 Lei ex.

Un pretext calomnios

Ministrul de externe al Ungariei ne atacă. — Indrăzneala unui ziar minoritar dela noi.

Arad, 5 Martie.

Știm, că chestiunea pașapoartelor devenise în mâinile opoziției o pânză de Penelope: destrămată mereu, ea a fost rețesută cu înfrigurare, căci era socotită un miraculos mijloc pentru răsturnarea guvernului. Miopia unor neexperimentați oameni politici ai opoziției a brodat pe această nenorocită pânză un incident peșibil. Guvernului i s-a imputat, anume, intenția, că înlesnește în mod conștient eliminarea elementelor minoritare din țară prin emigrare.

Dumii I. G. Duca, ministrul nostru de externe, a răspuns atunci, că intrucât s'a pus în discuție o chestiune atât de neavenită, guvernul se simte vinovat numai de faptul de-a nu fi împiedecat plecarea din țară a elementelor fătis dușmănoase națiunii noastre și neconsolabile în fața stărilor de dreptate create de război.

Dupăcum era de așteptat, incidentul din parlamentul român nu putea să rămână fără răspuns din partea Budapestei. Acest răspuns a răsunat în sesiunea de alaltăieri a camerei ungare. Și nu vom fi deloc surprinși, că și de data asta, precum întotdeauna, guvernul Ungariei răstălmăcește în mod calomnios intențiile guvernului român și nu uită să-și faurească un pretext și o nouă platformă de jelanii către Liga Națiunilor, aducând statului român învinuirea că nesocotește și violează articolele referitoare ale tratatelor de pace.

Dar să concretizăm acuzațiunile formulate de d. Sczitovsky, ministrul de externe al Ungariei. Referindu-se la o interpelație comandată, dsa a afirmat:

„Întâi, că guvernul român îndeamnă prin mijloace de seducțiune populația minoritară să emigreze și o îndrumă spre Brazilia, unde consulul român nu mai recunoaște emigrații de naționalitate maghiară calitatea lor de cetățeni români. Emigrații sunt nevoiți în asemenea situație să ceară protecția consulatelor statului ungar.

Al doilea, că guvernul român, calcând dispozițiile tratatului dela Trianon, întreprinde o vie nemulțumire în straturile minoritare ungarești, cerace alimentează curentul de expatriare a lor.

Al treilea, că România face tot posibilul pentru a zădărnici o îndulțire a relațiilor ungaro-române, pentru care guvernul dela Budapesta a dat silințele cele mai vădite.

Domnul Sczitovsky trage încheierea, că, date fiind retele intenții ale României față de elementul maghiar, pentru Ungaria cea mai de căpetenie datorie este și trebuie să fie în politica ei externă: apărarea cu orice preț a „fraților de rasă” și garantarea intereselor și drepturilor lor cuprinse în tratatele de pace. În acest scop nobilul slovac maghiarizat, care este ministrul de externe al Ungariei, nu va lipsi dela datoria de-a trimite Ligii Națiunilor un nou memoriu-protest, în care să se spuie că numai România este de vină pentru răceala relațiilor ei cu vecinii. Reprezentantul guvernului român la Budapesta a și primit spunea ministrul — un avertisment în consecință.

Nu ne îndoiim că guvernul român va ști să spulbere cu ușurință în

fața lumii noua încercare de denigrare a României. Stratagema e prea transparentă și lumea e convinsă de adevărul situației minorităților din țara noastră. Oriee discuție cu cei definitiv orbiți de reacredință o socotim de prisos.

Ținem însă, să remarcăm în legătură cu voincoșia ministrului dela Budapesta, atitudinea temerară a unui ziar unguresc dela noi. E vorba, firește, de „Brassoi Lapok”. De ce natură pot să fie sentimentele simistrei grupări dela spatele acestui binealimentat ziar față de statul român, ne-o spune el însuși prin faptul că este singurul (în țara întreagă!) în situația să publice cele petrecute în parlamentul dela Budapesta și le publică cu titluri paginare la locul cel mai de frunte, comentându-le cu elanul ce — să vadă și cititorii — se desprinde din fraze ca cele ce urmează:

„Declarația fără seamăn de cinică, lipsită de tact și cea mai puțin demnă de ministrul de externe al unei țări (e vorba de declarația dui Duca. N. R.) a trezit o amară mânie nu numai în sufletul angurilor din România, ci și în lumea politică din Ungaria, unde față de soarta fraților unguri, chiar pentru motivul de-a ajuns sub un nou imperiu, în baza deciziunilor cuprinse în tratatele de pace, se arată un interes mai potențat, izvorit nu numai din simțire, ci și dintr-o conștiință de drept.”

Pentru a nu pierde cumpătul apreciem înainte de toate împrejurarea, că acest ziar minoritar se găsește în situația să publice o pagină întreagă de asemenea senzațional material, câtă vreme toate celelalte ziare din țară apărute în aceiași zi, fie românești, fie minoritare, n'au reușit să fie informate. Punem în planul al doilea infierarea neasemănatei îndrăzneală a ziarului de-a se opoși sub paraplul Budapestei. Admirăm, cu adevărat, curajul cu care știe să scoată limba și să profereze injurii la adresa guvernului țării sale, când pentru guvernul unei țări adversare are numai diti-rambi.

Fericită este țara noastră, unde atitudini de-o atât de răstăită criminalitate politică pot să fie trecute cu vederea. Și să mai cuteze cineva să nu înlesnească posibilitățile de emigrare din țară pe seama d-lor Kahana și Grunfeld, proprietarii lui „B. L.” — de vreme ce o lege a presei nu este încă de urgență la noi!

Dar — atâtea se poate aduce în avantajul loialității politice a elementului unguresc dela noi (în care tot mai vrem să credem): momentul este binevenit pentru adăncirea unui vechi proces de disoluție morală (secularul conflict româno-maghiar), iar unde e vorba de disoluție, de alimentări de focare sulfuroase, întefiri de discordii, acolo cei de pânura indivizilor aci numiți sânt trimiși în virtutea unei supreme porunci religioase...

Călătoria Principesei Moștenitoare

A. S. R. Principesa Elena, a vizitat la Londra „Queen Mary's Maternity Hospital”. Acest spital e unul din cele mai moderne și mai perfecționate aşezăminte filantropice.

A. S. R. a vizitat această instituție cu gândul de a putea implini ceva similar și în țară.

A. S. R. Principesa Moștenitoare a depus la Londra o coroană de flori pe sicalul aviatorului român, maior Sandulescu.

Conferințele culturale ale Astrei

NOTE

Am salutat la timp conferințele pe cari Asociația „Astra” le-a început în localitate în colaborare frățească cu „Extensiunea Universitară” din Cluj și cu alte societăți cari urmăresc aceleași nobile ținte.

Am salutat cu entuziasm acest început de muncă desinteresată în slujba culturii românești, — și am crezut că publicul nostru va răspunde cu toată inima la chemarea fruntașilor „Astrei” noastre.

Primele conferințe ținute de distinși profesori dela Universitatea din Cluj au fost ceva mai cercetate pentru cele ținute în ultimele săptămâni să se țină cu sala aproape goală.

Care să fie cauza acestei neapăsări fără margini? I... Să fie lumea noastră... „intellectuală” atât de saturată de cultura încât să n'o mai intereseze nimic din ideile cari frământă astăzi omenirea?... Să fie oamenii noștri: avocați, medici, judecatori, funcționari etc. așa de blazați, încât să nu'i mai intereseze nici trecutul și nici viitorul neamului nostru? I...

La conferințele date de marii noștri artiști nu se duc pentru că prețurile biletelor sunt din cale afară mari... La conferințele aranjate de „Astra” nu se duc cu toate că prețurile biletelor nu trec peste 20 lei.

De mulțiori am crezut scuzele invocate de unii Români, pentru a ne convinge mai târziu de contrariu.

Da, criza de numerar! Și cu toată această mult invocată criza, la cele mai proaste reprezentații date de trupa maghiară din localitate, se pot vedea multe familii românești cari nu se arată nicidecum la conferințele „Astrei” sau la reprezentațiile, cu mult superioare, ale diferitelor echipe de propagandă ale teatrelor Bucureștene.

Mulți Români cari răd, cu gara până la urechi, savurând ineptiile din „Notas Kaplany”, n'au fost mei măcar de curiositate la v'un concert dat în acest oraș de George Enescu sau de alți artiști români cari dacă ar trăi în alte țări ar fi poate, plimbați în trasuri de aur.

Abia ne-am încălzit puțin la soarele binefăcător al libertății și ne simțim parca istoviți și saturați de toate. N'am clădit aproape nimic și vrem să ne odihnim adânc. Abia am intrat în răboiul cultural al lumii și parcă ne-am pictat și am vrea să ne retragem în peșterile somnolenței noastre. Ne-am închipuit că libertatea e totul, pe când nu e decât o vorbă goală pentru neamurile cari nu se știu folosi de ea.

Am uitat că fericirea și genul nu vin decât la popoarele cari s'au făcut vrednice de ele, prin veacuri de răbdare, stăpî, de trudă și de credință. Unde e truda, răbdarea credința și entuziasmul nostru? I...

Le chemăm, le așteptăm și nu se arată în orașul acesta, care așteaptă să fie schimbat la față de munca și vrednicia noastră!

Proiectul legii pensiilor

Comisiunea pentru elaborarea proiectului legii pensiilor, a continuat lucrările sale.

Sedința a fost prezidată de d. ministru de finanțe Vintilă Brătianu.

S'au admis, cu mici modificări, articolele 64—74 din anteproiect.

La art. 79 s'a admis ca printre funcționaril care au drept să verse reținerile pe trecut spre a-și valorifica la pensie anii serviți fără rețineri, să fie trecuți și portăreii.

La art. 84 s'a adus o modificare în sensul că se menține drepturile de înscriere la pensie, în baza art. 12 al legii din 2

Septembrie 1920, pentru toți ofițerii activi și de rezervă, funcționari publici, șefi de muzică și funcționari civili din serviciul armatei, mobilizați în campania 1916—1921, indiferent dacă au fost sau nu în zona de operații.

La art. 86 s'a prevăzut, conform art. 26 din legea comercializării, că funcționarii publici care vor fi trecuți în întreprinderile de stat comercializate, își vor regula drepturile la pensie la casele de pensii ale acestor întreprinderi iar pentru a li-se socoti la pensie și anii serviți la stat, casa generală de pensii, va versa caselor speciale de pensii ale întreprinderilor comercializate, reținerile depuse de funcționari în timpul serviciului lor.

Lucrările comisiunei vor continua.

Icoanele bisericesti și naționale

Arad, 5 Martie

Între multe chestiuni, cari preocupă în prezent pe o seamă de oameni de bine ai neamului, două ar trebui să se impună cu deosebită atenție publicului nostru.

Șase ani s'au implinit dela unirea tuturor Românilor într'un Stat. Cu toate acestea, simbolizarea unitii noastre prin icoane și embleme, abia dacă o zărim la safe în birouri și prin câte o școală. Încolo prin casele românilor — afară de câțiva intelectuali cari și înaintea unitii aveau prin casele lor icoana lui Avram Iancu, Horia, Cloșca și Crișan, ba chiar pe cea a lui Mihai Viteazul și Ștefan Cel Mare, — nici un semn de dragoste și alipire către patrie și tron. Ar zice cineva că doar cei chemați: preoțimea și învățătorii, nu fac destul în privința aceasta. Precum în alte privințe, tot așa și în privința aceasta cei numiți precum în trecut chiar cu periclitarea vieții lor au dat dovezi eclatante de un idealism național neprecupțit, cu atât mai vădit acum li aflăm tot la postul de onoare — ca pionieri fideli ai cetății românești.

Fiind chiar în primele zile ale postului Paștilor, folosesc ocaziunea pentru a-i face și pe cetitorii acestei gazete să gândească temeinic asupra celor două teze de mare actualitate, deoparte pentru Statul românesc, iar de alta pentru Biserica strămoșească.

I

Întâi vreau să atrag atenția organelor noastre, competente în materie, asupra faptului dealtcum rușinos, că unii creștini de ai noștri — pe lângă toate sfaturile bune im-

*) Toate zăile și revistele din Ardeal sunt rugate de a reproduce acest articol.
Pr. Dr. I. Felea.

FOILETON

TEOFIL

de Claude Farrere

Nu mai rădăne vorba că dacă Teofil a fost asasinat, aceasta s'a întâmplat din pricina mea. Dar dacă într'adevăr remușcările păcatosului pot satisface zeii ocrotitori ai ființei ce stăzi nu mai este, desigur Teofil odihnește acum în pace. Căci multe doborâtoare și mulți oameni em văzut dându-și sufletul; și, totuși, nici unul nu m'a turburat atât de mult cu mearța lui, ca Teofil.

Era în anul nu mai știu bine al cătelea. Trebuia, nu mai țin bine minte de ce, să mă duc în Egipt, și, pentru asta, să mă imbarc pe Lotus, vapor din compania „Licorn” a Messageriilor Maritime, dacă vrei mai lămurit. Lotus nu i vapor urit deși e foarte vechiu; l'am cunoscut pe vremuri, când purta alt nume și făcea drumul spre Extrem Orient. Cu toate acestea, întinerit printr-o reparație convenabilă la Uzinele și Șantierul Seynei, întinerire la care am fost martor — la ce n'am fost eu martor! — Lotus pare și astăzi pe liniile Mediteranei un vas aproape nou. Il luasem deci dela Marsilia, cu destinația Alexandria, și, mărturisesc, nu mi dispăcea deloc.

Compania, de altfel, curtenitoare față cu un lup de mare ca mine, imi oferise o cabină cu două paturi, deși eram singur. Favoare rară! Aceasta nu m'a împiedicat să am o surpriză în prima noapte, când aproape de tot de mine, auzii tot atât sgomot cât orice tovarăș de cameră ar fi putut face. Aiurit întorsei butonul dela lumina, așteptându-mă la cine știe ce istorie. Și la prima clipire, nu văzui nimic; dar la

a doua, zării un șobolan, un șobolan superb, lung csm alăta, care se instalase frumuse pe masa de toaletă și rodea cu poftă din pasta mea de dinți.

„Făcuți „Ști!” Și șobolanul se făcu nevăzut. Stînsiei lumina și încercai să adorm. Un timp. Sgomotul începu din nou. Întorsei butonul. Și din nou văzui șobolanul mândă din pasta de dinți.

De data aceasta, m'am ridicat. Șobolanul dispăru. M'am culcat din nou. Din nou șobolanul apăru. Și începu din nou să mănânce. Li plăcea foarte mult pasta de dinți. De altfel, îndată după aceea, constatând după toate probabilitățile că nu eram om rău și că manifestările mele sgomotoase erau inofensive, degeaba mă mai deranjam cu căci el nu se mai deranja. Măncă mai cu poftă, trimițându-mi din când în când câte o ochire fugară peste umăr. Părea că-mi spune:

— Faci atâta caz, dragul meu moșulică, și zău dacă ai dece!

M'am simțit ofensat. Totuși, în cele din urmă, am adormit. D'ar a doua zi, am întreat băiatul de cabină.

— La spune mi, amice? Mi te făgăduise o cabină pentru mine singur, dar m'ăți înșelât, mai am un tovarăș!

Băiatul mă privi cu ochii holbați!

— Cum se poate?

Era marsilez, accentul nu putea să mă înșele.

I-am explicat cum stau lucrurile.

— E un șobolan, camarade, un șobolan care și-a făcut gaura undeva, în cabină și

face sgomot toată noaptea. Nu-i chip să dorm. Și unde mai pui că după toate celelalte, șobolanul ăsta imi mănâncă și pasta de dinți.

— Ei, asta e nostimă! se miră băiatul cu admirație. Ce spuneți despre un așa șobolan? E mare smecher, nu e așa?

Apoi, încheie cu aerul cuiva care știe ce spune:

— E un șobolan, fără să fie șobolan, de altfel! Il cunosc: e Teofil.

— Ah? făcu eu mirat.

Dar băiatul urmă:

— Intocmai! E Teofil, da! Nu-i spun numai eu așa aici, toată lumea!... E cunoscut... Toți șobolanii au fost nimiciți. Ei, nu: nimeni nu poate. E șiret. Și, care va să zică, sunteți în cabina lui Teofil? Ei bine! puteți spune că aveți noroc! Am povestit deseori istoria lui Teofil. Dar nimeni nu vrea să mă creadă. Dumneavoastră, Dv. o credeți: Dv. ați văzut, ați văzut pe Teofil!

Il ascultasem cu gura căscată. Și nu fără sfială încercai să-l fac să repete:

— Și zici că nu-l poate prinde nimeni?

— Nimeni. S'au încercat mulți.

Băiatul era cam prea încrezut în smecheria lui Teofil...

— E șiret, șobolanul ăsta! Ce vrei D ta?

E șiret!

Găsii de prisos să mi insist. Dar la dejun, fiind alături de comisarul vasului, avusei proasta inspirație să povestesc toată pafania. Ca să înțelegeți, trebuie să adog că la masă erau mai multe domnișoare și câțiva cop'i și că toată lumea aceasta știu că se înveselește ușor. În mie mi-a plăcut întotdeauna să văd guri tinere răsând. Comisarul, însă, luă lucrurile mai serios, chiar prea serios.

— Ce vrea să zică toate astea? protestă

LOC DESCHIS

Incunoștiințare.

Cu onoare aduc la cunoștința Onor. publicului **că prăvălia mea de mezeluri am transmutat-o în casa proprie din**

Strada Cogălniceanu (Mikes Kelemen) 52, unde zilnic de la orele 6 dimineața până la orele 8 seara se pot procura atât în mare și în mic, **mezeluri asortate, delicioase.** (712)

Cu toată stima

Carol Zurek.

*) Pentru cele cuprinse la acest loc răspunde autorul.

S-a caută la notariatul Târnova (jud. Arad) un tinăr sau o fată versat în afacerile notariale cunoscând limba oficială la perfecție; pentru aplicare permanentă, cu leafă de 2000 Lei lunar. Ofertele se trimite către notarul. Antistia comunală. (778)

CONVOCARE.

„PRUNA“ Societate Anonimă pentru prelucrarea și valorizarea poamelor și va ține în ziua de **22 Martie 1924 la orele 12 m. o**

III-a Adunare generală ordinară

în localul Societății Anonime „Banca Asociații“ din Arad (Bulev. Regina Maria No. 21), la care Dnii acționari prin prezenta convocare sunt invitați.

Obiecte:

1. Alegerea a 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Stabilirea bilanțului pe 1924, Raportul Direcției și al Comitetului de Supraveghere.
3. Hotărârea în privința susținerii sau dizolvării a societății.
4. Alegerea direcției eventuale a lichidatorilor.
5. Alegerea cenzorilor.
6. Examinarea eventualelor propuneri în tratat conform §-ului 18 din statute.

(777)

Direcțiunea.

19. §. Acționarii, cari doresc a și exercita dreptul de vot, înainte de adunarea generală sunt obligați a depune la casa societății acțiunile proprii și cele ale plenipotențiarului împuternicit cu cupoanele neridicate, sau înlocuite acțiunile și cupoanele lor ar fi elocuate la alte institute, a depune certificatul de elocare.

Carol Kneffel și Fiul

Arad, Bulev. Regele Ferdinand I. No. 27. Mare magazin de **cărbuni pt. călcat, lemne de foc tăiate și despicate, Ciment cal. I. de Portland, var alb în bucăți, cărbuni de piatră și coca** pentru fauri, cu prețurile cele mai convenabile. (706)

In luna Martie se începe cursul special de șofeur

Amatorii sunt rugați a se înscrie la E. KAPITANY, Str. Măreștii No. 53, zilnic între orele 10-12 și 2-5, unde vor primi toate relațiunile necesare. (739)

Primărie comunei Covăsânt.

No. 359—1925.

(779)

Publicațiune de licitație.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 9 Martie 1925 la orele 10 a. m., iar în caz de nesucces în ziua de 16 Martie la orele 10 a. m. se vor vinde prin licitație publică la primăria comunei Covăsânt 2 (doi) tauri și 2 (doi) veri declarați de neapți pentru reproducție.

Prețul de strigare 5000 Lei de fiecare taur și 1500 Lei de fiecare ver.

Licitatia se va ține în conformitate cu alineatul 2 art. 75 al contabilității publice. Covăsânt, la 20 Februarie 1925.

IOAN CURE, M. MARINKOVITS,
primar. notar.

Inserții se primesc la Administrația ziarului.

România : : Primăria orașului Arad

No. 5817—1925.

Publicațiune.

Noi, Primarul orașului Arad, având în vedere, că încurând vor urma negocierii pentru aplicarea dispozițiilor art. 249 și 250, ale tratatului trianon, în ce privește remiterea și împărțirea între noi și Statul ungar a legatelor, donațiilor, bursele și fundațiilor de orice fel și a averilor colectivităților, aflate actualmente pe teritoriul Statului ungar, atunci când supuși români și aceste colectivități ar avea vreun drept asupra acestor fonduri:

În consecință invităm locuitorii orașului Arad, că intrucât sunt interesați în chestiunea de față dacă au interese în legătură cu legatele, donațiile, bursele, fundațiile, fundațiunile familiare, bunurile care aparțin unor colectivități, sau unor persoane morale ca: asociațiuni, reuniuni, casinouri etc., să înainteze în 10 zile, consiliului comunal tot materialul documentar privitor la drepturile lor asupra bunurilor susmenționate, pentru ca aceste documente să fie înaintate prin consiliul comunal, Ministerului de Externe.

Arad, la 5 Martie 1925.

(782)

Primar;

Dr. IOAN ROBU m. p.

Răspândiți Tribuna Nouă!

Composesoratul Urbaniar Măderat.

Publicațiune.

În conformitate cu hotărârea Comitetului Urbaniar se aduce la cunoștință generală, că composesoratul urbaniar din comuna Măderat va ține **adunare generală** în ziua de 9 Martie 1925 la orele 9 a. m. în localul primăriei din Măderat.

Obiecte:

1. Socotile urbariale.
2. Alegerea președintelui.
3. Îndeplinirea posturilor vacante la Comitetul Urbaniar.
4. Alegerea notarului.
5. Alegerea casierului.

Măderat, la 8 Februarie 1925.

(780)

ANTISTIA URBANIALA.

Comuna Promontorială Dealu-Mare Măderat

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că comuna promontorială din Dealu Mare a comunei Măderat în ziua de 9 Martie 1925 la ora 11 va ține **adunare generală** în localitatea primăriei din Măderat.

Obiecte:

1. Socotile promontoriale.
2. Stabilirea lefii păzitorilor.
3. Repararea clopotului din Sediș.
4. Alegerea notarului.
5. Alegerea casierului.
6. Eventuali, propuneri.

Măderat, la 20 Februarie 1925.

(781)

ANTISTIA PROMONTORIALA.

Reclama

e sufletul

comerțului

vechiul regat, cari au venit la noi — n'au observat încă aceste rămășițe antipatice. Dar în caz de nevoie avem jandarmi, grăniceri bravi și atâția alții, cari trec pe la casele țărănilor noștri, fără să semnaleze laputul acestora.

Să ne mai mirăm oare că minoritarii noștri nu se încălzesc de ideea românească? Ei își cinstesc pe ai lor cu sfîntenie... Iar noi? Până când să mai așteptăm?

II

Dar nici în privința icoanelor de conținut religios nu stăm mai bine. Este în general un fapt binecunoscut mai ales în Ardeal că, credincioșii bisericești noștri strămoșești au cumpărat totdeauna din cele mai vechi vremuri până în ziua de azi icoanele ce le au prin casele lor, de regulă prin târguri, dela negustori străini de neamul și de legea noastră, și cari de multeori le vindeau cu scopul vădit de propagandă străină.

Fiecare din noi știe și trebuie să fie convins că, sfintele icoane sunt podoabe ale casei Domnului și ale casei creștinului. Venerația persoanelor sfinte ce le înfățișează e o datorie și va rămâne pentru totdeauna așa cum a stabilit sfânta noastră biserică să ne închinăm lor, oricât de furioase ar fi atacurile baptiștilor și adventiștilor.

Cu privire la icoane, arhitectură și pictură bisericească, Sf. Sinod hotărăște ca P. S. Episcopii: „Să oblige pe preoți a nu primi în biserică spre sfîntire, decât numai icoane cari sunt aprobate și recomandate de Chirolie sau ieșite din atelierele pictorilor noștri români, cunoscuți și probați cel puțin de doi sau trei Chirolii ai țării“.

În vechiul regat s'a cerut chiar dela autoritățile județelor ca să îndatoreze pe primari a respecta și ei dispozițiile acestea și a nu îngădui vânzarea de icoane și obiecte sacre în cuprinsul administrațiunii lor, rămânând ca aceste obiecte creștine să li se procure numai prin biserica parohială.

Bune și frumoase dispoziții, dar până acum fără rezultat. Zadarnice sunt deocamdată predicile preoților precum și indemnurile învățătorilor contra tuturor icoanelor apocriefe, cu inscripții străine, până când pictorii noștri nu se vor înmulți și nu vor înțelege munca lor și pe terenul icoanografiei și picturii bisericești.

Dar mai este necesar ca întreg publicul credincios datinilor noastre bisericești să facă un front unic cu preoții pentru sprijinirea, îmbărbătarea și curățirea picturii noastre de forme și elemente străine.

Trebuie mai întâi să avem alte icoane sfinte mai bune și ortodoxe, pentru ca să le putem recomanda și pune înaintea credincioșilor noștri. Deci foarte nimerit spune un preot în revista „Crucea“ din București: (Nr. 18—19 din 1—15 I. 1925) „Cred că e vremea ca, să se ia măsurile trebuitoare ca creștinii noștri să-și aibă în case icoane cuviincioase. Noi nu vom putea opri pe creștini să cumpere icoane neadmise de prin târguri, căci nu este imposibil de realizat, ci să se editeze de organele oficiale: Institutul biblic și Tipografia cărților bisericești, apoi și de societatea „Crucea“ etc., icoane în forma noastră ortodoxă și să se răspândească — aceasta e principalul să se răspândească — în întreaga țară, concurând pe cele străine, atât prin frumusețea lor, cât și prin prețul mai ieftin.“

Icoanele servesc și ca orientare să știi în ce fel de casă te afli, icoana fiind mai ales și firma creștinului ortodox. La noi în Ardeal am ajuns de mult la punctul când cre-

dincioșii nu pot recunoaște pe sfinții bisericești noștri.

Dimineața la din post se numește a „ortodoxiei“, căci prin cântările zilei ni se reamintește lupta și zelul acelor bărbai ai bisericești cari s'au nevoit pentru ortodoxia icoanelor pe timpul împăratului Leon Isaurul în Constantinopol la a. 730, contra furiei nebune a dușmanilor sfințelor icoane.

O asemenea luptă de purificare ar fi cea mai folositoare și în zilele noastre atât pentru Biserica cât și pentru țara noastră. Sentimentul religios s'ar desmeteci în multe suflete amonite, iar sentimentul național ar fi mai pronunțat. Pictura — adică cea bisericească, cât și națională — va face un pas înainte, dacă astfel de idei de refacere ar a-

vea răsunet în cât mai multe suflete și neamului nostru.

Satele noastre dau un frumos conținut de tineri elevi și studenți la școlile din țară. Ca încheiere îmi permit a face aici un duros apel către toate direcțiunile și prietorii acestor școli, de a avea bunăvoință să atragă atenția elevilor asupra neamului românesc, iar tinerii aceștia petrecând în locul țărânilor noastre, să o îndemne a cepta ceea ce este de cuviință și în privirea icoanelor.

Am crezut de a mea datorie de a pune aici numai un punct din vastul și interesant program de activitate al tinerilor de azi. Sper că-l vor executa cu sfîntenie.

Pr. Dr. I. Fekete

Cronica extero-plă

Germania la răscruce

— Monarhiștii pregătesc lovitura?

„Dispariția președintelui Ebert — scrie Pertinax în „Echo de Paris“ — este o încredere decisivă pentru Republica Germană. Partidele din dreapta au pus stăpânire pe influența preponderantă ce au în Reichstag și în ministerul Reichului. Puțin câte puțin au dispărut din primele locuri Republicanii și democrații, cari, la începutul regimului actual aveau monopolul.“

Dual Luther și amicii săi căuta-vor să tragă ultimele consecințe ale victoriei lor? Duce vor îndrăzneala și mai departe aducând în fruntea magistraturii supreme pe vre-unul de ai lor?

Face-vor președinte de republică pe vre-unul din reprezentanții cei mai avariți ai dinastiilor leposedate, însărcinat să fie furierul Dinastiei?

Evenimentele se grăbesc

De mai multe ori, în ultimii ani, slujitorii cei mai prudenți ai națiunii germane s'au temut de alegerile prezidențiale, ca să nu deștepte neîncredere.

Astfel, în mod tacit, au admis recunoașterea ulterioară date președintelui Ebert. Totuș scadența veni mai repede cu câteva luni.

Președintele Ebert nu a fost un pericol pentru țara.

Democrația e slabă

„Ne amintim de proclamația socialiştilor dela începutul războiului. După înfrângere tot clasa lucrătoare e aceea care are de suferit mai mult.“

Dela 1914—1918, Ebert a secundat cu toate puterile sale, guvernul imperial. S'a dus în Belgia cu Scheidemann pentru a sta de vorbă cu socialiştili belgieni: Președinte al unei comisii al Reichstagului, dănsul a aprobat războiul submarin.

În Noemvrie 1918 a jucat un rol decisiv. La 7 Noemvrie socialiştili majoritari, membrii ai ministerului pe care-l prezidea Prințul Max de Baden, lansează ultimatumul său contra Kaiserului. La 8, Prințul Max s'a retrage și la 9, desemnat de partid, d. Ebert devine cancelar al Reichului și președintele de consiliu al unui guvern compus din 6 socialişti, dintre cari trei independenți.

Activitatea lui Ebert

Imediat își dă Ebert pe față programul. Menține la externe pe d. Solf, servitor

Evaluarea șoselelor naționale din Transilvania

La 16 Martie se va da rezultatul primului deschis între statul român și cel maghiar, proces deferit comisiilor de evaluare șoselelor naționale din Transilvania cedate nouă în Contractul de la Trianon și pe care acestea sunt obligați a le plăti conform art. 191 al acestui tratat.

Evaluarea făcută de unguri se ridică la suma de 340 milioane coroane aur, iar luarea făcută de delegația română se ridică la suma de 25 milioane coroane aur.

Areastă sumă România o va plăti zându-se din ceea ce mai avem de pe dela statul ungar.

neîncercător și energic. Un guzgan care nu poate fi prins, aici, pe Lotus? Asta ar fi mizerie curată... Ei! Maltre d'hotel!

Omul de serviciu se repezi.

— În cabina domnului e un șobolan.

Pune o capcană, hai repede.

— Se înțelege! afirmă omul de serviciu care avea niște favorite inculte.

Seara când să mă culc, văzui capcana. Înăuntru, brânză de Gouda și foi de lăptuț. Iacolo, alinaic; capcana era goală.

Mă gândeam:

— Dacă e în adevăr șiret și nu-l prinde...

o să fie un haz latreg.

Am dormit minunat.

Dimineața, cum mă trezesc, ochii la capcană: nici urmă de Teofil.

— E șiret.

Nu era îndesat.

În seara aceleiași zile, intrând în cabină ca să mă îmbrac pentru masă, ce-mi văzură ochii? Teofil în capcan.

Și rămăsei neclintit pe prag, cuprins de o adevărată emoție. De o adevărată emoție, cum vă spun! Să văd șobolanul acela prins în capcană, în capcana pe care, în definitiv, eu o puseseam, simțeam o adevărată emoție. Ce vreți? eram responsabil.

Ce era mai grozav, e că Teofil mă privea. Bietul Teofil! Am fost nevoit să constat că nu pusea gura nici pe lăptuț, nici pe brânză: totul era neatins. Teofil, avusesse și el emoție. Și privirea lui! O simțeam deasupra-mi, grea ca o imputare.

Un ochi mic, negru și scilpitor, atent, neliniștit. Ca o întrebare, ca un rechiștoriu. Oh! nu era nevoie să fii mare psiholog ca să înțelegi. Și am înțeles. Teofil, dinauntru capanei își cerea socoteala de această cursă sinistrală întinsă buiei lui credințe de animal pașnic și, în definitiv, inofensiv — absolut inofensiv.

Înțelegeam foarte bine.

— De ce m'ai prins? mă întreba Teofil.

La ce m'ai prins atât de mișelește? Ce rău

ți-am făcut? O stam din pasta ta de diuți, bine! Dar cu modestie... Și fiindcă im era foame.

Tu, treceai mai multă pastă decât mine, și fară să-ți fie foame.

Și simțeam apropiindu-se întrebarea de care îmi era teamă:

— Tu m'ai prins, sunt al tău! Tu ești stăpânul, eu, sclavul. Dar fi-vei oare stăpân neîndurat? Vrei să-mi faci rău? Mă vei ucide? pe mine, care nu te-am mușcat măcar, niciodată?

Ochii lui Teofil mă urmărea în timp ce mă plimbam prin cabină; mă urmărea fără furie, dar cu tristețe, cu o înfinită tristețe. Asemeni ochiului lui Iehova, ce urmărea o dinioară pe Cain.

Sună de masă.

La masă, am început să-l fac pe grozavul cu Teofil: Teofil nu era de față să mă privească.

Am făcut pe omul de spirit. Copiii, domnișoarele, comisarii, toți mă întrebau de Teofil. Le spuneai glorioș:

— Teofil e prios!

Și când, după masă, îi condusei pe toți la mine, ca să vadă pe Teofil.

Teofil, năclit. Băiatul de cabină, bine intenționat, dar feroc, aruncase în mare conținutul capanei.

Nu m'am consolatat niciodată de întâmplarea aceasta.

Și, de altfel, mărturisesc, chiar din primul moment, m'am simțit cuprins de mâhnire. Dar în jurul meu era comisarii, erau domnișoarele, copiii. Și eu, luptam prostest să-mi înăbuș indușoarea. Și gumeam înve-

seliți; și ca să-mi ascund adevărata mâhnire, explicai cât de mult regretam moartea lui Teofil, intenția mea fiind dela început ca după ce va fi prins să-l redau libertate, pe pământ, îndată ce Lotus trebuia să ajungă în Alexandria! orăș îmbeșugată! gramezi de gunoarie prin toate colțurile de stradă. Teofil, să se fi trezit deodată în străzile acelea, fecunde în provizii, ar fi găsit situația cea

mai prosperă și ar fi făcut poate o mică căsătorie! Într'un cuvânt cerul nu m'ar mai curat ca sufletul meu, în ceea ce mi-a pe Teofil. Și dacă Teofil găsisse în fața mării o moarte obscură și jalnică, eu m'ar ram, desigur, cătuși de puțin vinovat, m'ar trind întotdeauna, cele mai bune gânduri pe care m'ar născuță în viața mea.

Am spus toate acestea. Și cu toții mă bucuram în răs. Măhnirea îmi dădea grație spirit.

Într'un cuvânt, Teofil avu drept de înțelegere, o iartare generală.

Dar de atunci, eu, singur cu mine în om, am revăzut adesea în vis micul om negru, trist și blând, plin de umila înțelegere a sarmasului șobolan prins în capcană și gata de înecare...

(În românește de S. M. B.)

Strofe pentru cea din urmă

Eu sunt un fel de om fără simțire. Să nu te miri de vezi că răd, nebulă. Când poate-ar fi să plâng s'n plân.

Cuvânta obșnuit la despărțire...

Știu bine: răsul meu ca un cuțit. Străpunge fruntea, albă, care-odată. O sărutam ca gura înțeleasă. De flacăra plăcerilor orbit...

Sunt vinovat, iubita mea, sunt rău. Și acum când pleci cu mintea obșnuită. Svârți spânul otrăvii pe chipul tău. S'n mine game inima rănită...

Const. G. Di.

Ohy.

Correspondență din județ

Pâncota

Concert. Corul meseriașilor români a dat — sub conducerea dlui inv. Vasile Vlădica — în seara de 1 Martie, un concert împreună cu reprezentanții teatrală urmată de dans.

Concertul a reușit foarte bine. Sala a fost arhiplină. Au luat parte o prea frumoasă cunună de dame și d-șoare. Dansul a durat până în zori cu o animație rară.

Cu această ocaziune au binevoit a suprasolvi: dlul Palcu Lazar 200 L. — Crișan Ioan dir. scol. Kaiser Ioan, Marton Alexandru, Bincliciu Ioan, Ora Radu, Papp Ioan câte 100 L. — Werner Nicolae, Buda Si-

mion câte 50 L. — Ghiba Mihai 60 L. — Dr. Rosti, Dr. Ledermann câte 65 L. — Iatya Simion, Dehelean Gheorghe, Raab Ioan, Buda Simion iun., Schmidt Francisc, Dimitrie N. Radna, Dr. Capra, Chira Avram, Wagner Carol, Czeky Gustav, câte 30 L. — Leuca Filip preot, Stepan Isaia, Stepan Petru, câte 20 L. — Tămaș Florea 25 L. — Stepan Teodor 50 L. — Trif Pavel, Bekesi Alexa, Fărcaș, câte 15 L. — Năgălău, Agrima Șirina, Brădean T. câte 10 L. — Simionescu, Cătană câte 5 L.

Primească On. donatori și pe această cale sincere mulțumiri. (P.)

Economice.

Expozițiile comisiei zootehnice

Comisiunea zootehnică locală dorind a încuraja cât mai mult creșterea vitelor și altor animale de rasă din cuprinsul județului nostru, a stabilit ținerea a două mari târguri de tauri: unul în orașul Arad în ziua de 8 Martie și altul în comuna Ineu în ziua de 15 Martie. Prefectura județului va cumpăra din târgul dela Arad tauri de rasă în valoare de 200.000 lei, oferind — pe de-asupra — premii de 10 mii lei, iar dela târgul din Ineu, se vor face cumpărături, tot de tauri de rasă, în valoare de 100 mii lei, oferindu-se de-asemenea alte premii de zece mii lei.

Tot așchiași comisiunea a mai fixat ținerea a altor două expoziții de animale de tot felul, una în comuna Pecica Română în ziua de 26 Aprilie și alta în comuna Ineu în ziua de 17 Mai. Pentru încurajarea proprietarilor celor mai frumoase animale, prefectura va oferi premii în valoare de o sută mii lei.

Centre pentru propagandă agricolă

În conformitate cu legea agrară și cu programul de îndrumare a agriculturii mici, stabilit de Ministerul de agricultură și domeniilor unele din loturile create pe rezervele de Stat sunt destinate a deveni centre de unde sătenii să se aprovizioneze cu semințe selecționate, pomi și vițe altoite, altele vor servi centre de răspândirea agriculturii, sericiculturii raționale și pentru creșterea vitelor.

Ele se vor arenda numai specialiștilor care nu sunt funcționari de stat și cari au mijloacele necesare, precum și cooperativelor agricole.

Prin acești arendași, care vor fi în strânsă colaborare cu Ministerul, se va exercita acțiunea de propagandă tehnică și culturală în masele țărănilor, ei urmând să aibe rolul unor instructori practici ambulanti precum și organe de sfatuire permanentă pentru cei cari vor avea nevoie de consultațiuni.

Chestiunea navigației interne

PARIS. — Comitetul tehnic al navigației interne care se compune din câte un reprezentant al Germaniei, Franței, Lituaniei, României, Jugoslaviei și Rusiei a adoptat un proiect de convenție destinat a facilita comunicația internațională de navigație internă prin recunoașterea reciprocă a certificatelor de navigație.

Operațiunile de devize în străinătate

În dorința de a ajunge la unificarea uzanțelor relative la operațiunile de devize și la fixarea de comun acord a unor norme cari urmează să fie aplicate în întreaga țară, băncile autorizate din București, au continuat consfătuirile în vederea încheierii unui acord.

După lungi dezbateri s'a hotărât a se supune chestiunea unui studiu aprofundat al serviciilor de contencios respective.

Din punct de vedere tehnic s'a criticat uzanțele Transilvaniei cari lasă pe una din părți la latitudinea celeilalte, permițând cumpărătorului să speculeze eventualitatea cazului de forță majoră prin facultatea ce are de a anula ori nu operația încheiată.

Survenirea cazului de forță majoră ar trebui fie să anuleze, fie să suspende obligațiile, însă a ambelor părți deopotrivă.

Se preconizează principiul suspendării, anularea încheierii trebuind să formeze excepția.

Se pot prevedea, în mod excepțional, anumite cazuri când anularea s'ar impune din oficiu, în altele anularea ar fi hotărâtă fie de părți, fie de asociație, fie lăsată la aprecierea comisiilor arbitrale în caz de litigiu.

Consfătuirile vor continua.

Concesionarea uzinei electrice din Oradea-Mare

Astăzi a avut loc la primăria din Oradea-Mare tratative pentru concesionarea uzinei electrice de acolo.

Uzina a fost concesionată pe 25 ani societății anonime pentru întreprinderi electrice. Pentru primii trei primăria nu va avea nici un fel de beneficiu 12 ani primăria va avea un beneficiu de 70 la sută iar restul de 10 ani va avea 72 la sută din beneficiu.

Primarul orașului a plecat la București la ministerul de interne unde va cere aprobarea contractului.

Prohibirea exportului de valori franceze

PARIS. — Nota ministerului de finanțe înștiințează că exportul capitalului rămâne interzis până la promulgarea legii financiare pentru anul 1925.

Situația economică a Ungariei

BUDAPESTA. — În 1924, Ungaria a cultivat stecia de zahăr pe o suprafață de circa 140 mii vagoane. Recolta a fost de 16 milioane de chintale și va fi prelucrată de 12 rafinării mari. Se prevede un rendement de 17 mii de vagoane de zahăr rafinat. Cinci mii de vagoane sunt suficiente pentru consumația internă așa că rămân 12 mii de vag. disponibile pentru export. Din aceasta au fost exportate până în Noembrie 1924 8633 vag.

În ce privește industria morăritului, una din cele mai importante, Institutul central al statisticilor spune că, actualmente, sunt în activitate, în Budapesta, 11 mori mari și în provincie 120. Morile mici sunt în număr de 1500. Exportul făinei în primele 11 luni din 1924 a fost de 24.530 vag.

—oo—

Devizele și valuta.

Rad or, 6 Martie.

BURSA:

Zărlich.	Deschidera:	Inchidera:
Berlin . . .	12384.37	12367.—
Amsterdam . . .	207.55	207.60
New-York . . .	520.25	52012 50
Londra . . .	2480.—	2479.—
Paris . . .	2655.—	2650.—
Milano . . .	2090.—	2100.—
Praga . . .	1542.50	1544.—
Budapesta . . .	72.—	72.—
Belgrad . . .	837.75	835.—
București . . .	260.—	257.50
Varșovia . . .	100.25	100.50
Viena . . .	7337.50	7330.—

Cursul devizelor București pe ziua de 5 Martie 1925.

	Cerute
Paris . . .	10.37
Berlin . . .	—
Londra . . .	966.—
New-York . . .	201.50
Italia . . .	815.—
Elveția . . .	39.—
Viena . . .	29.—
Praga . . .	6.02
Budapesta . . .	—

Valute:

	Cerute	Oferta
Napoleon . . .	745.—	—
Mărci . . .	48.—	—
Leva . . .	135.—	—
Lire otomane . . .	103.—	—
Sterline . . .	955.—	—
Francezi . . .	10.50	—
Elvețieni . . .	38.—	—
Italiani . . .	—	—
Drachme . . .	325.—	—
Dinari . . .	320.—	—
Dolari . . .	199.50	—
Marca poloneză . . .	37.—	—
Coroana austriacă . . .	28.50	—
„ maghiară . . .	27.50	—
„ cehoslovacă . . .	5.90	—

Somajul în Anglia

Într'un articol dela 23 Februarie, „Times“ atrage atenția asupra faptului că, deși comerțul și industria s'au îmbunătățit în 1924, cu toate că, în cursul acestui an, lira sterlină s'a apropiat de paritatea aur, totuși somajul n'a scăzut. Cifra celor fără de lucru a fost, la sfârșitul lui 1924, aproape tot așa de mare ca la sfârșitul lui 1923.

„Dintr'o populație muncitorească asigurată (după cum se știe în Anglia) există asigurarea în contra somajului de 11 milioane și jumătate, peste un milion și un

sfert de lucrători sau 10,9 la sută din total au fost la 31 Decembrie 1924 în somaj. Aproape aceleași cifre ca acum un an la aceeași dată“.

Cum se explică fenomenul existenței unui număr așa mare de șomeri, cu toată ameliorarea, arătată, a afacerilor în cursul anului expirat? „Times“ crede că lucrul nu se poate explica decât prin, aceea că, în urma schimbărilor provocate de război, unele mari ramuri industriale englezești au azi mai mulți lucrători decât e nevoie. Părerea lui „Times“ este că, oricât ar prospera afacerile în Anglia, oricât ar crește de

aci încolo comerțul, somajul nu va fi mult; fabricile nu vor putea absoberbi plusul considerabil de brațe existente în Anglia.

Aceasta fiind situația, conchide interesantul lui articol, înseamnă că glia este mai săracă decât înainte de război (făcând înaintea de război nu exista în Anglia decât în timpurile de mare economică și scum somajul fiind de o vreme cât n'o să găsească șomerilor industrii mai lucrative. Dar opera reclamă timp de o generație“.

EXTRAS

din Catalogul editurii „Cartea Românească“

Cărțile se găsesc în toate librăriile din țară. Acolo unde ele nu se află, amatorii le pot comanda direct la „Cartea Românească“, București, Bul. Academiei No. 3, trimițând costul anticipat, prin mandat postal.

Anghel D.: Poezii. O adevărată operă de pietate literară s'a îndeplinit dându-se la lumină, strânse laolaltă mărgăritarele poetice ale delicatului scriitor D. Anghel. Sunt în acest volum adevărate frumuseți de acelea, ce nu pot fi întâlnite decât în opera marilor poeți ai omenirii. Lei 28.—

Alecsandri V.: Poezii. Poeziile barocului dela Mircești, scrise dela 1842 până la moartea sa, sunt strânse laolaltă în această carte. Ca limbă și idei sănătoase poeziile lui Alecsandri au darul de a ne oțeli sufletele și de a ne mări dragostea de țară. Lei 30.—

Alecsandri V.: Teatrul Vol. I. Cel ce și-a pus tot sufletul pentru întărirea teatrului la noi a fost Alecsandri care a scris anume, în acest scop, comediiile și scenelele comice, din care amintim: Mama Anghe-lușu, Kera Nastasia, Șoldan, etc., alătele comedioare ce înveselesc pe toți și sunt cele mai potrivite pentru Teatrele populare. Celelalte volume vor apare succesiv. Lei 35.—

Alexandrescu Gr.: Versuri și proză. Aceasta este singura carte în care sunt reunite poeziile și proza celui ce a evocat cu atâta putere frumusețile trecutului nostru. Aci se găsește vestita „Umbra lui Mircea la Cozia“, aci „Răsăritul lunii la Drăgășani“, „Mormitele“, etc., cum și fabulele poetului; iar, la sfârșit, o fermecătoare peregrinare prin cele mai frumoase Mănăstiri din țară. Ed. nouă. Lei 30.—

Brătescu-Voinești Al. I.: În lumea dreptății. Întăiul volum de adevărate perle literare, eșite din pana măiestră a marelui nostru, scriitor. Aci dăm peste schițele și năvălele sale cele dintăi, adevărate comori de artă și de simțire: În lumea dreptății, Paul, Două surori Microbul, Sămbata, Magheranul, Pană Trăsnea Sfântul. etc. Lei 15.—

Brătescu-Voinești Al. I.: Intunerici și lumină. Al doilea volum de năvăle și schițe, datorite acestui măiestru al prozei noastre, se bucură de aceiași mare trecere printre cititori.

Amintim, pe iângă întâia bucată, următoarele frumuseți: Scrierile lui Mișu Gerescu, Blana lui Isaia, Călătorul lui șade bine cu drumul, Privighetoarea, Neculăița Minciună, etc. Lei 15.—

Băgulescu G. Căp.: Zile de energie. Amintiri. Printre puținele cărți bune, inspirate până acum de războiul nostru național, trebuie pusă și aceasta a căpitanului Băgulescu care ne face să trăim aievea viața de necazuri și primejdii, durată în tranșee de ceice s'au jertfit pentru țară. Lei 6.50

Coșbuc Gheorghe: Căntece de viteză. În această carte sunt strânse într'un mănunchiu poeziile de un vajnic eroism în care „Poetul țărânilor“ a cântat isprăvile vitejești ale celor ce și-au vărsat sângele pentru țară la 1877—78. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Fire de tort. Acesta este titlul sireag de mărgăritare, întâiul mănunchiu de poezii al poetului care, dela Eminescu încolo, a atins cele mai înalte culmi ale desăvârșirii poetice. Lei 35

Coșbuc Gheorghe: Povestea unei caroane de oțel. O operă în proză a marelui poet, închinată spre slăvirea „Marelui Căpitan“ care a purtat steagurile țării ia isbândă, împreună cu norodul acesta de țărâni, cari pleacă în bătălie chinând și cântând ca la nuntă. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Ziarul unui Pierde vară. Un alt sireag de nestemate, de o măiestrie ajunsă la cea din urmă desăvârșire, cu care a dăruit literatura românească marile poet. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Balade și idile. Întăiul volum de poezii cu care marele nostru Coșbuc și-a făcut debutul în literatură, fermecând pe toți prin puterea de simțire și prin perfecțiunea fără de seamă a tuturor veritabilelor nestemate din acest volum. Lei 25.—

Coșbuc Gheorghe: Răsboiul nostru pentru neamrăne. O altă operă în proză datorită lui Coșbuc și în care marele scriitor istorisește pe șart într'un graiu avântat, cele mai mișcătoare episoade din Răsboiul dela 1877—78. Lei 20.—

Creangă I.: Opere complete. Una din cărțile cele mai prețuite și mai tate de cititori — cartea de povestiri a celui prozator Ion Creangă.

Limba neaoșă românească, presărată mulțime de expresii luate din gura poporului, în care sunt așternute operele vigurose scriitor graiul curat popular al celor povestitorilor lui, cum și hazul cu tichuite, le face deopotrivă de dragi și de orori. Lei 20.—

Cazaban Al.: Păcatul Științei. Istoria lăta încă unul din cele mai atrăgătoare mănunchiuri de năvale ale marelui umorist Cazaban în toate stările și a cuceritoare putere de observație și notă muncă de pune stăpânire pe de îndată ce prinde să citească vre-o de ori unde, din această carte. Lei 20.—

Căliman N. Dr.: Cum să ne apărăm sănătatea. Iată o carte menită să ajute cele mai mari foloase ori cui îi cam mână, prin sfaturile bune date anume a ne feri de atâtea molime și boale ce amenință sănătatea. Lei 10.—

Dulfu P.: Gruia lui Novac. Este vestirea faptelor vitejești ale unui din mai dragi eroi ai poporului nostru, Gruia lui Novac, cum îl știe tot norodul. Scriitorul povestește cu un avânt din ce crescând și într'o limbă curat românească prinsă în haina unui vers curgător, marea isprăvi vitejești ale lui Novac. Lei 20.—

Dulfu P.: Isprăvile lui Păcată. O operă cu care popularul scriitor a dăruit literatura noastră și în care ne prezintă Păcală, eroul popular al glumelor, ele posedă ne fac să râdem cu lacrimi. Această carte a fost premiată de Academia mână. Lei 20.—

Dulfu P.: Dumnezeu și oamenii. O caldă tălmăcire a Sfintei Scripturi pe în sul tuturor, înfăptuită de marele scriitor popularului scriitor care ne înfățișează într'una viață a Mântuitorului lumii, povestiri versuri curgătoare și de o rară limpezime de genaiu, trecerea pe pământ a lui Christos. Lei 20.—

Tipografia „Aradul“

aranjată cu cele mai moderne mașini de tipar și cele mai moderne litere pentru pregătirea tuturor lucrărilor aparținătoare acestei branșe, precum: reviste literare, anuare școlare, invitări de cununie, botez, petreceri, bilete de vizită, etc. etc.

Tipografia Aradul S. P. A. ARAD, Bul. Reg. Maria 12. (În curte la dreapta)